IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2018/626

z dne 5. marca 2018

o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta o blagovni znamki Evropske unije ter razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) 2017/1431

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije ([1]) ter zlasti člena 20(6), člena 31(4), člena 35(2), člena 38(4), člena 39(6), člena 44(5), člena 50(9), člena 51(3), drugega pododstavka člena 54(3), drugega pododstavka člena 55(1), člena 56(8), člena 57(5), člena 75(3), člena 84(3), prvega pododstavka člena 109(2), člena 116(4), člena 117(3), člena 140(6), člena 146(11), drugega pododstavka člena 161(2), člena 184(9), člena 186(2), člena 187(2), člena 192(6), člena 193(8), člena 198(4), člena 202(10) in člena 204(6) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Z Uredbo Sveta (ES) št. 40/94 ([2]), ki je bila kodificirana z Uredbo (ES) št. 207/2009, je bil uveden poseben sistem Unije, kjer se varstvo blagovne znamke na ravni Unije pridobi na podlagi prijave Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (v nadaljnjem besedilu: Urad).

(2) Z Uredbo (EU) 2015/2424 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) so se pooblastila, podeljena Komisiji v skladu z Uredbo (ES) št. 207/2009, uskladila s členoma 290 in 291 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Da se zagotovi skladnost z novim pravnim okvirom, ki je posledica navedene uskladitve, sta bili sprejeti Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/1430 ([4]) in Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/1431 ([5]).

(3) Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 ([6]) je bila kodificirana z Uredbo (EU) 2017/1001. Zaradi jasnosti in poenostavitve bi morali sklici v Izvedbeni uredbi odražati preštevilčenje členov, ki so rezultat take kodifikacije zadevnega temeljnega akta. Izvedbeno uredbo (EU) 2017/1431 bi bilo zato treba razveljaviti in določbe navedene izvedbene uredbe v tej uredbi določiti s posodobljenimi sklici na Uredbo (EU) 2017/1001.

(4) Zaradi jasnosti, pravne varnosti in učinkovitosti ter da bi olajšali vložitev prijav blagovnih znamk EU, je bistvenega pomena, da se na jasen in izčrpen način določijo obvezni in neobvezni podatki, ki jih mora vsebovati prijava blagovne znamke EU, pri čemer se je treba izogniti nepotrebnim upravnim bremenom.

(5) Uredba (EU) 2017/1001 ne zahteva več grafičnega prikaza znamke, če lahko pristojni organi in javnost jasno in natančno ugotovijo, kaj je predmet varstva. Zato je treba za zagotovitev pravne varnosti jasno potrditi, da prikaz opredeljuje natančen predmet izključne pravice, ki jo podeljuje registracija. Prikaz bi po potrebi morala dopolnjevati navedba vrste zadevne znamke. V ustreznih primerih jo lahko dopolnjuje opis znaka. Taka navedba ali opis bi morala biti v skladu s prikazom.

([1]) UL L 154, 16.6.2017, str. 1.
([2]) Uredba Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL L 11, 14.1.1994, str. 1).
([3]) Uredba (EU) 2015/2424 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2015 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 o blagovni znamki Skupnosti ter Uredbe Komisije (ES) št. 2868/95 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti in razveljavitvi Uredbe Komisije (ES) št. 2869/95 o pristojbinah, ki se plačujejo Uradu za harmonizacijo notranjega trga (blagovne znamke in modeli) (UL L 341, 24.12.2015, str. 21).
([4]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2017/1430 z dne 18. maja 2017 o dopolnitvi Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 o blagovni znamki Evropske unije in o razveljavitvi uredb Komisije (ES) št. 2868/95 in (ES) št. 216/96 (UL L 205, 8.8.2017, str. 1).
([5]) Izvedbena uredba Komisije (EU) 2017/1431 z dne 18. maja 2017 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009 o blagovni znamki Evropske unije (UL L 205, 8.8.2017, str. 39).
([6]) Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, 24.3.2009, str. 1).

(6) Da bi zagotovili skladnost postopka vložitve prijave blagovne znamke EU in izboljšali učinkovitost poizvedb za pojasnitev, je primerno določiti splošna načela, ki jih mora izpolnjevati prikaz vseh znamk, ter posebna pravila in zahteve za prikaz določenih vrst blagovnih znamk v skladu s posebno naravo in značilnostmi znamke.

(7) Uvedba tehničnih alternativ grafičnemu prikazu v skladu z novimi tehnologijami je potrebna zaradi posodobitve, ki naj bi postopek registracije približala tehničnemu razvoju. Obenem bi bilo treba določiti tehnične specifikacije za vložitev prikaza blagovne znamke, vključno z elektronsko vloženimi prikazi, da se zagotovi nadaljnja interoperabilnost sistema blagovnih znamk EU s sistemom, uvedenim s Protokolom k Madridskemu sporazumu o mednarodnem registriranju znamk, sprejetemu 27. junija 1989 v Madridu ([1]) (Madridski protokol). V skladu z Uredbo (EU) 2017/1001 in zaradi večje prožnosti in hitrejšega prilagajanja tehnološkemu napredku bi bilo treba določitev tehničnih specifikacij za elektronsko vložene znamke prepustiti izvršnemu direktorju Urada.

(8) Primerno je poenostaviti postopke, da bi se zmanjšala upravna bremena pri vložitvi in obdelavi zahtev za priznanje prednostne pravice in zahtev po prednosti starejše znamke. Tako naj ne bi bilo več treba predložiti overjenih izvodov prejšnje prijave ali registracije. Poleg tega se od Urada v primeru zahteve za priznanje prednostne pravice ne bi več smelo zahtevati, da v spis vključi kopijo prejšnje prijave znamke EU.

(9) Po odpravi zahteve po grafičnem prikazu znamke je mogoče nekatere vrste znamk prikazati v elektronski obliki, zato njihova objava s konvencionalnimi sredstvi ni več primerna. Da bi se zagotovila objava vseh informacij o prijavi, ki so potrebne zaradi preglednosti in pravne varnosti, bi bilo treba dostop do prikaza znamke prek povezave na elektronski register Urada priznati kot veljavno obliko prikaza znaka za namene objave.

(10) Iz istih razlogov bi bilo treba Uradu tudi dovoliti, da izdaja potrdila o registraciji, pri čemer se reprodukcija znamke nadomesti z elektronsko povezavo. Za potrdila, izdana po registraciji, in v primeru zahtev, podanih v času, ko so se podatki o registraciji morda spremenili, je poleg tega primerno določiti možnost izdaje posodobljenih različic potrdila, kadar so navedeni relevantni naknadni vnosi v register.

(11) Praktične izkušnje pri uporabi nekdanje ureditve so razkrile potrebo po pojasnitvi nekaterih določb, zlasti glede delnih prenosov in delnih odpovedi, da se zagotovita jasnost in pravna varnost.

(12) Da bi zagotovili pravno varnost in obenem ohranili raven prožnosti, je treba določiti minimalno vsebino pravilnikov, ki urejajo uporabo kolektivnih znamk EU in certifikacijskih znamk EU, vloženih v skladu z Uredbo (EU) 2017/1001, da se udeležencem na trgu omogoči, da izkoristijo to novo vrsto varstva znamk.

(13) Treba bi bilo določiti najvišje stopnje stroškov zastopanja, ki v postopku pred Uradom nastanejo stranki, ki je uspela, ob upoštevanju potrebe po zagotovitvi, da druga stranka ne more zlorabiti obveznosti kritja stroškov, na primer iz taktičnih razlogov.

(14) Zaradi učinkovitosti bi bilo Uradu treba dovoliti elektronske publikacije.

(15) Treba je zagotoviti uspešno in učinkovito izmenjavo informacij med Uradom in organi držav članic v okviru upravnega sodelovanja, pri tem pa ustrezno upoštevati omejitve, ki veljajo za pregled spisov.

(16) Zahteve glede zahtev za konverzijo bi morale zagotoviti nemoteno in učinkovito povezanost med sistemom znamk EU in nacionalnimi sistemi znamk.

(17) Zaradi poenostavitve postopka pred Uradom bi bilo treba omogočiti, da se predložitev prevodov omeji na tiste dele dokumentov, ki so relevantni za postopek. Iz istega razloga bi moral biti Urad pooblaščen, da zahteva dokaz, da se prevod ujema z izvirnikom, samo v primeru dvoma.

([1]) UL L 296, 14.11.2003, str. 22.

(18) Zaradi učinkovitosti bi moral nekatere odločitve Urada glede ugovorov ali zahtev za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti znamke EU sprejeti en sam član.

(19) Zaradi pristopa Unije k Madridskemu protokolu je nujno, da so podrobne zahteve, ki urejajo postopke za mednarodno registracijo znamk, v celoti usklajene s pravili Madridskega protokola.

(20) Izvedbena uredba (EU) 2017/1431 je nadomestila pravila, prej določena v Uredbi Komisije (ES) št. 2868/95 ([1]), ki je bila zato razveljavljena. Ne glede na navedeno razveljavitev bi morale nekatere postopke, začete pred datumom začetka uporabe Izvedbene uredbe (EU) 2017/1431, do njihovega zaključka še naprej urejati posebne določbe Uredbe (ES) št. 2868/95.

(21) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Odbora za izvedbena pravila –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pravila glede:

(a) podrobnosti, ki jih mora vsebovati prijava znamke EU, ki se vloži na Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (v nadaljnjem besedilu: Urad);

(b) dokumentacije, ki jo je treba predložiti ob zahtevi za priznanje prednostne pravice prejšnje prijave in ob zahtevi po prednosti starejše znamke, ter dokazil, ki jih je treba predložiti ob zahtevi za priznanje razstavne prednostne pravice;

(c) podrobnosti, ki jih mora vsebovati objava prijave znamke EU;

(d) vsebine izjave o delitvi prijave, podrobnosti o tem, kako mora Urad takšno izjavo obdelati, ter podrobnosti, ki jih mora vsebovati objava prijave, ki nastane iz delitve;

(e) vsebine in oblike potrdila o registraciji;

(f) vsebine izjave o delitvi registracije in podrobnosti o tem, kako mora Urad takšno izjavo obdelati;

(g) podrobnosti, ki jih morajo vsebovati zahteve za spremembo in za spremembo imena ali naslova;

(h) vsebine prijave za registracijo prenosa, dokumentacije, potrebne za prenos, in podrobnosti o tem, kako obdelati prijave za delne prenose;

(i) podrobnosti, ki jih mora vsebovati izjava o odpovedi, in vrste dokumentacije, potrebne za pridobitev soglasja tretje osebe;

(j) podrobnosti, ki jih morajo vsebovati pravilniki, ki urejajo uporabo kolektivne znamke EU, in tisti, ki urejajo uporabo certifikacijske znamke EU;

(k) najvišjih stopenj stroškov, ki so potrebni za postopek in so dejansko nastali;

(l) nekaterih podrobnosti o objavah v Biltenu o znamkah Evropske unije in Uradnem listu Urada;

(m) podrobnih ureditev glede tega, kako si Urad in organi držav članic medsebojno izmenjujejo informacije in kako dajejo spise na vpogled;

(n) podrobnosti, ki jih morajo vsebovati zahteve za konverzijo in objava zahteve za konverzijo;

(o) obsega, v katerem se lahko dokazila v pisnih postopkih pred Uradom predložijo v katerem koli uradnem jeziku Unije, potrebe po zagotovitvi prevoda in zahtevanih standardov za prevode;

([1]) Uredba Komisije (ES) št. 2868/95 z dne 13. decembra 1995 za izvedbo Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 o znamki Skupnosti (UL L 303, 15.12.1995, str. 1).

(p) odločitev, ki jih sprejme en sam član oddelkov za ugovore in oddelka za izbris;

(q) mednarodne registracije znamk:

(i) obrazca, ki se uporabi za vložitev mednarodne prijave;

(ii) dejstev in odločb glede ničnosti, o katerih je treba uradno obvestiti Mednarodni urad Svetovne organizacije za intelektualno lastnino (v nadaljnjem besedilu: Mednarodni urad), in ustreznega časa za tako uradno obvestilo;

(iii) podrobnih pogojev glede zahteve za ozemeljsko razširitev, vložene po mednarodni registraciji;

(iv) podrobnosti, ki jih mora vsebovati zahteva po prednosti starejše znamke za mednarodno registracijo, in podrobnosti o informacijah, o katerih je treba uradno obvestiti Mednarodni urad;

(v) podrobnosti, ki jih mora vsebovati obvestilo o začasni zavrnitvi varstva po uradni dolžnosti, ki se pošlje Mednarodnemu uradu;

(vi) podrobnosti, ki jih mora vsebovati dokončna podelitev ali zavrnitev varstva;

(vii) podrobnosti, ki jih mora vsebovati uradno obvestilo o ničnosti;

(viii) podrobnosti, ki jih morajo vsebovati zahteve za konverzijo mednarodne registracije in objava takšnih zahtev;

(ix) podrobnosti, ki jih mora vsebovati prijava za spremembo.

NASLOV II

POSTOPEK PRIJAVE

Člen 2

Vsebina prijave

1. Prijava znamke EU vsebuje:

(a) zahtevo za registracijo znamke kot znamke EU;

(b) ime in naslov prijavitelja ter državo njegovega stalnega prebivališča oziroma sedeža ali podružnice njegovega podjetja. Imena fizičnih oseb se navedejo s priimkom in imenom. Imena pravnih oseb in subjektov iz člena 3 Uredbe (EU) 2017/1001 se navedejo z njihovim uradnim poimenovanjem in vključujejo pravno obliko subjekta, ki se lahko skrajša na ustaljen način. Navede se lahko tudi nacionalna identifikacijska številka podjetja, če je na voljo. Urad lahko od prijavitelja zahteva, da navede telefonske številke ali druge kontaktne podatke za elektronsko komuniciranje, kot to opredeli izvršni direktor. Za vsakega prijavitelja se načeloma navede le en naslov. Kadar je navedenih več naslovov, se upošteva le prvi navedeni naslov, razen če prijavitelj enega od naslovov označi kot naslov za vročanje. Kadar je Urad že izdal identifikacijsko številko, zadostuje, da prijavitelj navede to številko in ime prijavitelja;

(c) seznam blaga in storitev, za katere bo znamka registrirana, v skladu s členom 33(2) Uredbe (EU) 2017/1001. Navedeni seznam se lahko v celoti ali deloma izbere iz podatkovne zbirke sprejemljivih pogojev, ki jo da na voljo Urad;

(d) prikaz znamke v skladu s členom 3 te uredbe;

(e) kadar prijavitelj imenuje zastopnika, ime in poslovni naslov tega zastopnika ali identifikacijsko številko v skladu s točko (b); kadar ima zastopnik več kot en poslovni naslov ali obstajata dva ali več zastopnikov z različnimi poslovnimi naslovi, se kot naslov za vročanje upošteva le prvi navedeni naslov, razen če se v prijavi označi, kateri naslov naj se uporablja kot naslov za vročanje;

(f) kadar se zahteva priznanje prednostne pravice prejšnje prijave v skladu s členom 35 Uredbe (EU) 2017/1001, izjavo v ta namen, v kateri sta navedena datum, na katerega je bila vložena prejšnja prijava, in država, v kateri ali za katero je bila vložena;

(g) kadar se zahteva priznanje razstavne prednostne pravice v skladu s členom 38 Uredbe (EU) 2017/1001, izjavo v ta namen, v kateri sta navedena ime razstave in datum prve razstavitve blaga ali storitev;

(h) kadar se v skladu s členom 39(1) Uredbe (EU) 2017/1001 skupaj s prijavo zahteva prednost glede na eno ali več prejšnjih znamk, registriranih v državi članici, vključno z znamko, registrirano v državah Beneluksa ali po mednarodnih sporazumih z učinkom v državi članici, izjavo v ta namen, v kateri so navedeni država članica ali države članice, v katerih ali za katere je prejšnja znamka registrirana, datum, od katerega je zadevna registracija veljala, številka zadevne registracije ter blago ali storitve, za katere je znamka registrirana. Tako izjavo je mogoče podati tudi v obdobju iz člena 39(2) Uredbe (EU) 2017/1001;

(i) kadar je primerno, izjavo, da gre za prijavo registracije kolektivne znamke EU v skladu s členom 74 Uredbe (EU) 2017/1001 ali registracije certifikacijske znamke EU v skladu s členom 83 Uredbe (EU) 2017/1001;

(j) navedbo jezika, v katerem je prijava vložena, in drugega jezika v skladu s členom 146(3) Uredbe (EU) 2017/1001;

(k) podpis prijavitelja ali zastopnika prijavitelja v skladu s členom 63(1) Delegirane uredbe Komisije (EU) 2018/625 ([1]).;

(l) kadar je primerno, zahtevo za poročilo o poizvedbi iz člena 43(1) ali (2) Uredbe (EU) 2017/1001.

2. Prijava lahko vsebuje zahtevo, da je znak z uporabo pridobil razlikovalni učinek v smislu člena 7(3) Uredbe (EU) 2017/1001, ter navedbo, ali je ta zahteva mišljena kot glavna ali pomožna. Tako zahtevo je mogoče podati tudi v obdobju iz drugega stavka člena 42(2) Uredbe (EU) 2017/1001.

3. Prijava kolektivne znamke EU ali certifikacijske znamke EU lahko vsebuje pravilnik o uporabi znamke. Kadar prijava takega pravilnika ne vsebuje, se pravilnik predloži v obdobju iz člena 75(1) in člena 84(1) Uredbe (EU) 2017/1001.

4. Če je prijaviteljev več, se v prijavi lahko eden od prijaviteljev ali zastopnikov imenuje kot skupni zastopnik.

Člen 3

Prikaz znamke

1. Znamka se prikaže v kakršni koli ustrezni obliki, pri kateri se uporabi splošno dostopna tehnologija, pod pogojem, da jo je v registru mogoče reproducirati na jasen, natančen, samozadosten, zlahka dostopen, razumljiv, trajen in objektiven način, tako da lahko pristojni organi in javnost jasno in natančno ugotovijo predmet varstva, ki se zagotovi njenemu imetniku.

2. Prikaz znamke opredeljuje predmet registracije. Kadar je prikazu priložen opis v skladu z odstavkom 3(d), (e), (f)(ii), (h) ali odstavkom 4, se opis ujema s prikazom in ne razširja njegovega obsega.

3. Kadar se prijava nanaša na vrste znamk, navedene v točkah (a) do (j), vsebuje navedbo v ta namen. Brez poseganja v odstavka 1 in 2 se vrsta znamke in njen prikaz ujemata med seboj, kot sledi:

(a) v primeru znamke, sestavljene izključno iz besed ali črk, številk, drugih standardnih tipografskih znakov ali kombinacije le-teh (besedna znamka), se znamka prikaže s predložitvijo reprodukcije znaka v navadni pisavi in razporeditvi, brez kakršnih koli grafičnih potez ali barve;

(b) v primeru znamke, pri kateri se uporabijo nestandardni znaki, stilizacija ali razporeditev znakov ali grafična poteza ali barva (figurativna znamka), vključno z znamkami, ki jih sestavljajo izključno figurativni elementi ali kombinacija besednih in figurativnih elementov, se znamka prikaže s predložitvijo reprodukcije znaka, ki prikazuje vse njegove elemente ter barve, kadar je primerno;

([1]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2018/625 z dne 5. marca 2018 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta o blagovni znamki Evropske unije ter razveljavitvi Izvedbene uredbe (EU) 2017/1430 (UL L 104, 24.4.2018, str. 1).

(c) v primeru znamke, ki je sestavljena iz tridimenzionalne oblike ali jo zajema, vključno s posodo, embalažo, samim proizvodom ali njihovim videzom (oblikovna znamka), se znamka prikaže s predložitvijo grafične reprodukcije oblike, vključno z računalniško ustvarjenimi slikami, ali fotografske reprodukcije. Grafična ali fotografska reprodukcija lahko vsebuje različne poglede. Kadar se prikaz ne predloži elektronsko, lahko vsebuje do šest različnih pogledov;

(d) v primeru znamke, ki je sestavljena iz posebnega načina, na katerega je znamka nameščena ali pritrjena na blago (pozicijska znamka), se znamka prikaže s predložitvijo reprodukcije, ki ustrezno opredeljuje položaj, velikost in razmerje znamke glede na zadevno blago. Elementi, ki ne spadajo v predmet registracije, se vizualno ločijo, najbolje s prekinjenimi ali pikčastimi črtami. Prikazu mora biti priložen opis s podrobnostmi o tem, kako je znak pritrjen na blago;

(e) v primeru znamke, ki je sestavljena izključno iz niza elementov, ki se redno ponavljajo (znamka z vzorcem), se znamka prikaže s predložitvijo reprodukcije, ki prikazuje vzorec ponavljanja. Prikazu je lahko priložen opis s podrobnostmi o tem, kako se njegovi elementi redno ponavljajo;

(f) v primeru barvne znamke,

(i) kadar je znamka sestavljena izključno iz ene barve brez robov, se znamka prikaže s predložitvijo reprodukcije barve in navedbo te barve s splošno priznano barvno kodo;

(ii) kadar je znamka sestavljena izključno iz kombinacije barv brez robov, se znamka prikaže s predložitvijo reprodukcije, ki prikazuje sistematično razporeditev barvne kombinacije na enoten, vnaprej določen način, in navedbo te barve s splošno priznano barvno kodo. Lahko se doda tudi opis sistematične razporeditve barv;

(g) v primeru znamke, ki je sestavljena izključno iz zvoka ali kombinacije zvokov (zvočna znamka), se znamka prikaže s predložitvijo zvočne datoteke, ki reproducira zvok, ali z natančnim prikazom zvoka v notnem zapisu;

(h) v primeru znamke, ki je sestavljena iz gibanja ali spremembe položaja elementov znamke ali ju zajema (znamka gibanja), se znamka prikaže s predložitvijo video datoteke ali vrsto zaporednih mirujočih slik, ki prikazujejo gibanje ali spremembo položaja. Kadar se uporabijo mirujoče slike, so te lahko oštevilčene ali jih spremlja opis, ki pojasnjuje zaporedje;

(i) v primeru znamke, ki je sestavljena iz kombinacije slike in zvoka ali jo zajema (multimedijska znamka), se znamka prikaže s predložitvijo zvočno-vizualne datoteke, ki vsebuje kombinacijo slike in zvoka;

(j) v primeru znamke, ki je sestavljena iz elementov s holografskimi značilnostmi (holografska znamka), se znamka prikaže s predložitvijo video datoteke ali grafične ali fotografske reprodukcije, ki vsebuje poglede, ki so potrebni za zadovoljivo opredelitev holografskega učinka v celoti.

4. Kadar znamka ni zajeta v nobeni od vrst iz odstavka 3, njen prikaz izpolnjuje standarde iz odstavka 1 in ga lahko spremlja opis.

5. Kadar je prikaz predložen elektronsko, lahko izvršni direktor Urada določi formate in velikost elektronske datoteke ter vse druge ustrezne tehnične specifikacije.

6. Kadar prikaz ni predložen elektronsko, se znamka reproducira na enem listu papirja, ločenem od lista, na katerem je besedilo prijave. List, na katerem je znamka reproducirana, vsebuje vse relevantne poglede ali slike in ni večji od velikosti DIN A4 (višina 29,7 cm, širina 21 cm). Povsod mora biti rob, širok vsaj 2,5 cm.

7. Če pravilna orientacija znamke ni razvidna, se navede z dodajanjem besede „zgoraj“ pri vsaki reprodukciji.

8. Reprodukcija znamke je take kvalitete, da jo je mogoče:

(a) zmanjšati na velikost s širino najmanj 8 cm in višino najmanj 8 cm ali

(b) povečati na velikost s širino največ 8 cm in višino največ 8 cm.

9. Vložitev vzorca ali primerka ne pomeni ustreznega prikaza znamke.

Člen 4

Zahteva za priznanje prednostne pravice

1. Če se skupaj s prijavo zahteva priznanje prednostne pravice ene ali več prejšnjih prijav v skladu s členom 35 Uredbe (EU) 2017/1001, prijavitelj navede številko spisa prejšnje prijave in vloži kopijo v treh mesecih od datuma vložitve. Na kopiji je naveden datum vložitve prejšnje prijave.

2. Če jezik prejšnje prijave, za katero se zahteva prednostna pravica, ni eden od jezikov Urada, mu prijavitelj, če to zahteva Urad, predloži prevod prejšnje prijave v jezik Urada, ki se uporablja kot prvi ali drugi jezik prijave, v roku, ki ga določi Urad.

3. Odstavka 1 in 2 se smiselno uporabljata, kadar se zahteva za priznanje prednostne pravice nanaša na eno ali več prejšnjih prijav.

Člen 5

Razstavna prednostna pravica

Če se v skladu s členom 38(1) Uredbe (EU) 2017/1001 skupaj s prijavo zahteva razstavna prednostna pravica, prijavitelj v treh mesecih od datuma vložitve vloži potrdilo, ki ga na razstavi izda organ, odgovoren za varstvo industrijske lastnine na razstavi. To potrdilo jamči, da se je znamka uporabljala za blago ali storitve, na katere se nanaša zahteva. Naveden je tudi datum začetka razstave in datum prve javne uporabe, če se razlikuje od datuma začetka razstave. Potrdilo spremlja navedba dejanske uporabe znamke, ki jo organ ustrezno potrdi.

Člen 6

Zahteva po prednosti starejše nacionalne znamke pred registracijo znamke EU

Če se v skladu s členom 39(2) Uredbe (EU) 2017/1001 zahteva prednost prejšnje registrirane znamke, kot je navedeno v členu 39(1) Uredbe (EU) 2017/1001, prijavitelj predloži kopijo zadevne registracije v treh mesecih po tem, ko je Urad prejel zahtevo po prednosti prejšnje znamke.

Člen 7

Vsebina objave prijave

Objava prijave vsebuje:

(a) ime in naslov prijavitelja;

(b) kadar je primerno, ime in poslovni naslov zastopnika, ki ga imenuje prijavitelj in ki ni zastopnik iz prvega stavka člena 119(3) Uredbe (EU) 2017/1001. Kadar je več zastopnikov z istim poslovnim naslovom, se objavi le ime in poslovni naslov prvega imenovanega zastopnika, sledi pa izraz „in drugi“. Kadar sta navedena dva ali več zastopnikov z različnimi poslovnimi naslovi, se objavi samo naslov za vročanje, določen v skladu s členom 2(1)(e) te uredbe. Kadar je v skladu s členom 74(8) Delegirane uredbe (EU) 2018/625 imenovano združenje zastopnikov, se objavi le ime in poslovni naslov združenja;

(c) prikaz znamke skupaj z elementi in opisi iz člena 3, kadar je primerno. Kadar je prikaz predložen v obliki elektronske datoteke, se da na voljo z elektronsko povezavo do navedene datoteke;

(d) seznam blaga ali storitev, ki so razvrščene po razredih Nicejske klasifikacije, pri čemer pred vsako skupino stoji številka razreda klasifikacije, v katero spada ta skupina blaga ali storitev, vsaka skupina pa je predstavljena po vrstnem redu razredov po tej klasifikaciji;

(e) datum vložitve prijave in številka spisa;

(f) kadar je primerno, podatke o zahtevi za priznanje prednostne pravice, ki jo vloži prijavitelj v skladu s členom 35 Uredbe (EU) 2017/1001;

(g) kadar je primerno, podatke o zahtevi za priznanje razstavne prednostne pravice, ki jo vloži prijavitelj v skladu s členom 38 Uredbe (EU) 2017/1001;

(h) kadar je primerno, podatke o zahtevi za priznanje prednosti starejše znamke, ki jo vloži prijavitelj v skladu s členom 39 Uredbe (EU) 2017/1001;

(i) kadar je primerno, izjavo v skladu s členom 7(3) Uredbe (EU) 2017/1001, da je znamka z uporabo pridobila razlikovalni učinek za blago ali storitve, za katere se zahteva registracija;

(j) kadar je primerno, izjavo, da gre za prijavo kolektivne znamke EU ali certifikacijske znamke EU;

(k) navedbo jezika, v katerem je bila prijava vložena, in drugega jezika, ki ga prijavitelj navede v skladu s členom 146(3) Uredbe (EU) 2017/1001;

(l) kadar je primerno, izjavo, da prijava izhaja iz spremembe mednarodne registracije, v kateri je v skladu s členom 204(2) Uredbe (EU) 2017/1001 imenovana Unija, skupaj z datumom mednarodne registracije v skladu s členom 3(4) Madridskega protokola ali datumom, na katerega je bila po mednarodni registraciji v mednarodni register vpisana ozemeljska razširitev na Unijo v skladu s členom 3*ter*(2) Madridskega protokola in, kadar je primerno, datumom prednostne pravice mednarodne registracije.

Člen 8

Delitev prijave

1. Izjava o delitvi prijave v skladu s členom 50 Uredbe (EU) 2017/1001 vsebuje:

(a) številko spisa prijave;

(b) ime in naslov prijavitelja v skladu s členom 2(1)(b) te uredbe;

(c) seznam blaga ali storitev, ki so predmet prijave, ki nastane iz delitve, ali da se doseže delitev v več kot eno prijavo, nastalo iz delitve, seznam blaga in storitev za vsako prijavo, nastalo iz delitve;

(d) seznam blaga ali storitev, ki naj bi ostale v prvotni prijavi.

2. Urad odpre ločen spis za vsako prijavo, nastalo iz delitve, ki vsebuje popolno kopijo spisa prvotne prijave, vključno z izjavo o delitvi in zadevnimi dopisi. Urad vsaki prijavi, nastali iz delitve, dodeli novo številko prijave.

3. Objava vsake prijave, nastale iz delitve, vsebuje navedbe in elemente iz člena 7.

NASLOV III

POSTOPEK REGISTRACIJE

Člen 9

Potrdilo o registraciji

Potrdilo o registraciji, izdano v skladu s členom 51(2) Uredbe (EU) 2017/1001, vsebuje vpise v register iz člena 111(2) Uredbe (EU) 2017/1001 in izjavo, ki potrjuje, da so ti vpisi vneseni v register. Kadar je prikaz znamke predložen v obliki elektronske datoteke, se zadevni vpis da na voljo z elektronsko povezavo do navedene datoteke. Kadar je primerno, se potrdilo dopolni z izpisom, ki prikazuje vse vpise, ki jih je treba vnesti v register v skladu s členom 111(3) Uredbe (EU) 2017/1001, in izjavo, ki potrjuje, da so ti vpisi vneseni v register.

Člen 10

Vsebina zahteve za spremembo registracije

Zahteva za spremembo registracije v skladu s členom 54(2) Uredbe (EU) 2017/1001 vsebuje:

(a) registracijsko številko znamke EU;

(b) ime in naslov imetnika znamke EU v skladu s členom 2(1)(b) te uredbe;

(c) oznako elementa v prikazu znamke EU, ki naj se spremeni, in ta element v spremenjeni različici v skladu s členom 54(3) Uredbe (EU) 2017/1001;

(d) prikaz spremenjene znamke EU v skladu s členom 3 te uredbe.

Člen 11

Izjava o delitvi registracije

1. Izjava o delitvi registracije v skladu s členom 56(1) Uredbe (EU) 2017/1001 vsebuje:

(a) registracijsko številko znamke EU;

(b) ime in naslov imetnika znamke EU v skladu s členom 2(1)(b) te uredbe;

(c) seznam blaga ali storitev, ki naj bi sestavljale registracijo, ki je nastala iz delitve, ali da se doseže delitev v več kot eno registracijo, nastalo iz delitve, seznam blaga ali storitev za vsako registracijo, nastalo iz delitve;

(d) seznam blaga ali storitev, ki naj bi ostali v prvotni registraciji.

2. Urad odpre ločen spis za registracijo, nastalo iz delitve, ki vsebuje popolno kopijo spisa prvotne registracije, vključno z izjavo o delitvi in zadevnimi dopisi. Urad dodeli registraciji, nastali iz delitve, novo registracijsko številko.

Člen 12

Vsebina zahteve za spremembo imena ali naslova imetnika znamke EU ali prijavitelja znamke EU

Zahteva za spremembo imena ali naslova imetnika registrirane znamke EU v skladu s členom 55(1) Uredbe (EU) 2017/1001 vsebuje:

(a) registracijsko številko znamke EU;

(b) ime in naslov imetnika znamke EU, kot sta vpisana v register, razen če je Urad imetniku že dodelil identifikacijsko številko; v tem primeru zadostuje, da prijavitelj navede to številko in ime imetnika;

(c) navedbo novega imena ali naslova imetnika znamke EU v skladu s členom 2(1)(b) te uredbe.

Točki (b) in (c) prvega pododstavka se smiselno uporabljata za namene zahteve za spremembo imena ali naslova prijavitelja znamke EU. Taka zahteva vsebuje tudi številko prijave.

NASLOV IV

PRENOS

Člen 13

Prijava za registracijo prenosa

1. Prijava za registracijo prenosa na podlagi člena 20(5) Uredbe (EU) 2017/1001 vsebuje:

(a) registracijsko številko znamke EU;

(b) podatke o novem imetniku v skladu s členom 2(1)(b) te uredbe;

(c) če v prenosu ni zajeto vse registrirano blago ali storitve, podatke o registriranem blagu ali storitvah, na katere se prenos nanaša;

(d) dokaze, ki ustrezno dokazujejo prenos v skladu s členom 20(2) in (3) Uredbe (EU) 2017/1001;

(e) kadar je primerno, ime in poslovni naslov zastopnika novega imetnika, ki se določi v skladu s členom 2(1)(e) te uredbe.

2. Točke (b) do (e) odstavka 1 se smiselno uporabljajo za namene prijave za vpis prenosa prijave znamke EU.

3. Za namene odstavka 1(d) zadosten dokaz o prenosu pomeni:

(a) podpis prijave za registracijo prenosa s strani registriranega imetnika ali njegovega zastopnika ter pravnega naslednika ali njegovega zastopnika;

(b) če prijavo predloži registrirani imetnik ali njegov zastopnik, izjavo, ki jo je podpisal pravni naslednik ali njegov zastopnik, da se strinja z registracijo prenosa;

(c) če prijavo za registracijo vloži pravni naslednik, izjavo, ki jo je podpisal registrirani imetnik ali njegov zastopnik, da se registrirani imetnik strinja z registracijo pravnega naslednika;

(d) podpis izpolnjenega obrazca o prenosu ali dokumenta, kot določeno v členu 65(1)(e) Delegirane uredbe (EU) 2018/625, s strani registriranega imetnika ali njegovega zastopnika ter pravnega naslednika ali njegovega zastopnika.

Člen 14

Obravnava prijav za delni prenos

1. Če se prijava za registracijo prenosa nanaša le na nekatero blago ali storitve, za katere je znamka registrirana, prijavitelj razporedi blago ali storitve v prvotni registraciji med preostalo registracijo in prijavo za delni prenos, tako da se blago ali storitve v preostali registraciji in novi registraciji ne prekrivajo.

2. Urad odpre za novo registracijo nov spis, sestavljen iz popolne kopije spisa o prvotni registraciji, vključno s prijavo za registracijo delnega prenosa in zadevnimi dopisi. Urad novi registraciji dodeli tudi novo registrsko številko.

3. Odstavka 1 in 2 se smiselno uporabljata za namene prijave za vpis prenosa prijave znamke EU. Urad novi prijavi znamke EU dodeli novo številko prijave.

NASLOV V

ODPOVED

Člen 15

Odpoved

1. Izjava o odpovedi v skladu s členom 57(2) Uredbe (EU) 2017/1001 vsebuje:

(a) registracijsko številko znamke EU;

(b) ime in naslov imetnika v skladu s členom 2(1)(b) te uredbe;

(c) kadar se odpoved prijavlja le za nekatero blago ali storitve, za katere je znamka registrirana, navedbo blaga ali storitev, za katere znamka ostaja registrirana.

2. Kadar je v register vnesena pravica tretje osebe v zvezi z znamko EU, je izjava o pristanku na odpoved, ki jo podpiše imetnik navedene pravice ali njegov zastopnik, zadosten dokaz o privolitvi tretje osebe v odpoved.

NASLOV VI

KOLEKTIVNE ZNAMKE IN CERTIFIKACIJSKE ZNAMKE EU

Člen 16

Vsebina pravilnika o uporabi kolektivnih znamk EU

Pravilnik iz člena 75(1) Uredbe (EU) 2017/1001, ki ureja kolektivne znamke EU, določa:

(a) ime prijavitelja;

(b) namen združenja ali namen, za katerega je ustanovljena pravna oseba javnega prava;

(c) organe, pooblaščene za zastopanje združenja ali pravne osebe javnega prava;

(d) v primeru združenja pogoje za članstvo;

(e) prikaz kolektivne znamke EU;

(f) osebe, pooblaščene za uporabo kolektivne znamke EU;

(g) kadar je primerno, pogoje, ki urejajo uporabo kolektivne znamke EU, vključno s sankcijami;

(h) blago ali storitve, ki jih zajema kolektivna znamka EU, vključno, kadar je primerno, z morebitnimi omejitvami, uvedenimi kot posledica uporabe člena 7(1)(j), (k) ali (l) Uredbe (EU) 2017/1001;

(i) kadar je primerno, pooblastilo iz drugega stavka člena 75(2) Uredbe (EU) 2017/1001.

Člen 17

Vsebina pravilnika o uporabi certifikacijskih znamk EU

Pravilnik iz člena 84 Uredbe (EU) 2017/1001, ki ureja certifikacijske znamke EU, določa:

(a) ime prijavitelja;

(b) izjavo, da prijavitelj izpolnjuje zahteve iz člena 83(2) Uredbe (EU) 2017/1001;

(c) prikaz certifikacijske znamke EU;

(d) blago ali storitve, ki jih zajema certifikacijska znamka EU;

(e) značilnosti blaga ali storitev, ki se certificirajo s certifikacijsko znamko EU, kot so na primer material, način proizvodnje blaga ali opravljanja storitev, kakovost ali natančnost;

(f) pogoje, ki urejajo uporabo certifikacijske znamke EU, vključno s sankcijami;

(g) osebe, pooblaščene za uporabo certifikacijske znamke EU;

(h) način, na katerega bo certifikacijski organ preverjal navedene značilnosti in nadziral uporabo certifikacijske znamke EU.

NASLOV VII

STROŠKI

Člen 18

Najvišje stopnje za stroške

1. Stroške iz prvega pododstavka člena 109(2) Uredbe (EU) 2017/1001 nosi stranka, ki izgubi, na podlagi naslednjih najvišjih stopenj:

(a) če uspešna stranka ni zastopana, potne stroške in stroške bivanja navedene stranke za eno osebo za pot tja in nazaj od stalnega prebivališča ali poslovne enote do mesta, kjer poteka ustni postopek na podlagi člena 49 Delegirane uredbe (EU) 2018/625, kot sledi:

   (i) stroške potovanja z železnico v prvem razredu, vključno z običajnimi prevoznimi dodatki, če skupna razdalja po železnici ne presega 800 km, ali stroške letalske vozovnice v turističnem razredu, če skupna razdalja po železnici presega 800 km ali pot prečka morje;

   (ii) stroške bivanja, kot je določeno v členu 13 Priloge VII h Kadrovskim predpisom za uradnike Unije in Pogojem za zaposlitev drugih uslužbencev Unije, določenim v Uredbi Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 ([1]);

(b) potne stroške zastopnikov v skladu s členom 120(1) Uredbe (EU) 2017/1001 v skladu s stopnjami, določenimi v točki (a)(i) tega odstavka;

(c) stroške zastopanja v smislu člena 120(1) Uredbe (EU) 2017/1001 uspešne stranke, kot sledi:

   (i) v postopkih ugovora: 300 EUR;

([1]) Uredba Sveta (EGS, Euratom, ESPJ) št. 259/68 z dne 29. februarja 1968 o določitvi Kadrovskih predpisov za uradnike in Pogojev za zaposlitev drugih uslužbencev Evropskih skupnosti ter o uvedbi posebnih ukrepov, ki se začasno uporabljajo za uradnike Komisije (UL L 56, 4.3.1968, str. 1).

(ii) v postopkih v zvezi s razveljavitvijo ali ničnostjo znamke EU: 450 EUR;

(iii) v postopkih pritožbe: 550 EUR;

(iv) kadar so potekali ustni postopki, na katere so bile stranke pozvane v skladu s členom 49 Delegirane uredbe (EU) 2018/625, se znesek iz točk (i), (ii) ali (iii) poveča za 400 EUR.

2. Kadar je v prijavi ali registraciji več prijaviteljev ali imetnikov znamke EU ali je več strank, ki ugovarjajo, ali vložnikov zahteve za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti, ki so skupno vložili ugovor ali zahtevo za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti, stranka, ki izgubi, nosi stroške iz odstavka 1(a) samo za eno tako osebo.

3. Kadar uspešno stranko zastopa več kot en zastopnik v smislu člena 120(1) Uredbe (EU) 2017/1001, stranka, ki izgubi, krije stroške iz odstavka 1(b) in (c) tega člena samo za eno tako osebo.

4. Stranka, ki izgubi, ni dolžna uspešni stranki povrniti nobenih stroškov, izdatkov in pristojbin v zvezi s postopki pred Uradom, razen tistih iz odstavkov 1, 2 in 3.

NASLOV VIII

PERIODIČNE OBJAVE

Člen 19

Periodične objave

1. Kjer so podatki objavljeni v Biltenu o znamkah Evropske unije v skladu z Uredbo (EU) 2017/1001, Delegirano uredbo Komisije (EU) 2018/625 ali to uredbo, se datum izdaje na Biltenu o znamkah Evropske unije šteje za datum objave podatkov.

2. Če vpisi v zvezi z registracijo znamke ne vsebujejo sprememb v primerjavi z objavo prijave, se objava takih vpisov opravi s sklicevanjem na podatke, zajete v objavi prijave.

3. Urad lahko prek elektronskih sredstev javnosti omogoči dostop do izdaj svojega Uradnega lista.

NASLOV IX

UPRAVNO SODELOVANJE

Člen 20

Izmenjava informacij med Uradom in organi držav članic

1. Brez poseganja v člen 152 Uredbe (EU) 2017/1001 si Urad in glavni uradi za industrijsko lastnino držav članic, vključno z Uradom Beneluksa za intelektualno lastnino, na zahtevo posredujejo ustrezne informacije o vlaganju prijav znamke EU ali nacionalnih znamk ter o postopkih v zvezi s temi prijavami in znamkami, ki so posledično registrirane.

2. Urad in sodišča ali organi držav članic si izmenjujejo informacije za namene Uredbe (EU) 2017/1001 neposredno ali prek glavnih uradov za industrijsko lastnino držav članic.

3. Izdatki za posredovanje informacij iz odstavkov 1 in 2 bremenijo organ, ki posredovanje izvaja. Tako posredovanje informacij je oproščeno pristojbin.

Člen 21

Dajanje spisov na voljo za pregled

1. Pri pregledu spisov v zvezi z znamko EU ali registriranimi znamkami EU sodišča ali organi držav članic pregledajo izvirne dokumente ali njihove kopije ali tehnične načine shranjevanja, če se spisi shranjujejo na ta način.

2. Urad ob posredovanju spisov v zvezi s prijavljenimi ali registriranimi znamkami EU ali njihovih kopij sodiščem ali državnim tožilstvom držav članic navede omejitve, ki veljajo za pregled navedenih spisov v skladu s členom 114 Uredbe (EU) 2017/1001.

3. Sodišča ali državna tožilstva držav članic lahko med postopkom, ki poteka pri njih, predložijo v pregled tretjim strankam spise ali njihove kopije, ki jih je predložil Urad. Za tak pregled velja člen 114 Uredbe (EU) 2017/1001.

NASLOV X

KONVERZIJA

Člen 22

Vsebina zahteve za konverzijo

Zahteva za konverzijo prijave znamke EU ali registrirane znamke EU v prijavo nacionalne znamke v skladu s členom 139 Uredbe (EU) 2017/1001 vsebuje:

(a) ime in naslov prijavitelja za konverzijo v skladu s členom 2(1)(b) te uredbe;

(b) številko vložitve prijave znamke EU ali registracijsko številko znamke EU;

(c) navedbo razlogov za konverzijo v skladu s členom 139(1)(a) ali (b) Uredbe (EU) 2017/1001;

(d) navedbo države članice ali držav članic, za katere se zahteva konverzija;

(e) kadar se zahteva ne nanaša na vse blago ali storitve, za katere je bila vložena prijava ali registrirana znamka EU, navedbo blaga ali storitev, za katere se zahteva konverzija, in če se konverzija zahteva za več kot eno državo članico in seznam blaga ali storitev ni enak za vse države članice, navedbo ustreznega blaga ali storitev za vsako državo članico;

(f) kadar se zahteva konverzija v skladu s členom 139(6) Uredbe (EU) 2017/1001 z utemeljitvijo, da je znamka EU prenehala veljati zaradi odločbe sodišča za znamke EU, navedbo datuma, na katerega je ta odločba postala pravnomočna, in kopijo te odločbe, ki je lahko predložena v jeziku, v katerem je bila izdana odločba.

Člen 23

Vsebina objave zahteve za konverzijo

Objava zahteve za konverzijo v skladu s členom 140(2) Uredbe (EU) 2017/1001 vsebuje:

(a) številko vložitve ali registracijsko številko znamke EU, za katero se zahteva konverzija;

(b) sklic na predhodno objavo zahteve ali registracije v Biltenu o znamkah Evropske unije;

(c) navedbo države članice ali držav članic, za katere se zahteva konverzija;

(d) kadar se zahteva ne nanaša na vse blago in storitve, za katere je bila vložena prijava ali registrirana znamka EU, navedbo blaga ali storitev, za katere se zahteva konverzija;

(e) kadar se konverzija zahteva za več kot eno državo članico in seznam blaga ali storitev ni enak za vse države članice, navedbo ustreznega blaga ali storitev za vsako državo članico;

(f) datum vložitve zahteve za konverzijo.

NASLOV XI

JEZIKI

Člen 24

Vložitev dokazil v pisnih postopkih

Razen če ni drugače določeno v tej uredbi ali v Delegirani uredbi (EU) 2018/625, se dokazila, ki se uporabijo v pisnih postopkih pred Uradom, lahko vložijo v katerem koli uradnem jeziku Unije. Če jezik dokazil ni jezik postopka, kakor je določeno v skladu s členom 146 Uredbe (EU) 2017/1001, lahko Urad na lastno pobudo ali na utemeljeno zahtevo druge stranke zahteva prevod v roku, ki ga sam določi, v tem jeziku.

Člen 25

Standard prevodov

1. Kadar je treba pri Uradu vložiti prevod dokumenta, je prevod istoveten z dokumentom, na katerega se nanaša, ter po zgradbi in vsebini ustreza izvirnemu dokumentu. Kadar je stranka navedla, da so pomembni samo deli dokumenta, je lahko prevod omejen na te dele.

2. Razen če ni drugače določeno v Uredbi (EU) 2017/1001, Delegirani uredbi (EU) 2018/625 ali v tej uredbi, se za dokument, za katerega je treba vložiti prevod, šteje, da ga Urad ni prejel, v naslednjih primerih:

(a) kadar Urad prevod prejme po preteku ustreznega roka za predložitev izvirnega dokumenta ali prevoda;

(b) kadar potrdilo iz člena 26 te uredbe ni vloženo v roku, ki ga določi Urad.

Člen 26

Pravna verodostojnost prevodov

Če ni dokazano nasprotno ali ni navedb o nasprotnem, Urad domneva, da prevod ustreza izvirnemu besedilu. V primeru dvoma Urad lahko zahteva, da se v določenem obdobju vloži potrdilo, da se prevod ujema z izvirnim besedilom.

NASLOV XII

ORGANIZACIJA URADA

Člen 27

Odločbe oddelka za ugovore ali oddelka za izbris, ki jih sprejme en sam član

V skladu s členom 161(2) ali členom 163(2) Uredbe (EU) 2017/1001 en sam član oddelka za ugovore ali oddelka za izbris sprejme naslednje vrste odločb:

(a) odločbe o porazdelitvi stroškov;

(b) odločbe o določitvi stroškov, ki jih je treba plačati, v skladu s prvim stavkom člena 109(7) Uredbe (EU) 2017/1001;

(c) odločbe o prekinitvi postopka ali odločbe o potrditvi, da meritorna odločitev ni potrebna;

(d) odločbe, da se ugovor zavrže kot nedopusten pred pretekom roka iz člena 6(1) Delegirane uredbe (EU) 2018/625;

(e) odločbe o ustavitvi postopka;

(f) odločbe o združitvi ali razdružitvi več ugovorov v skladu s členom 9(1) Delegirane uredbe (EU) 2018/625.

NASLOV XIII

POSTOPKI ZA MEDNARODNO REGISTRACIJO ZNAMK

Člen 28

Obrazec, ki se uporabi za vložitev mednarodne prijave

Obrazec Urada za vložitev mednarodne prijave, kot je določeno v členu 184(1) Uredbe (EU) 2017/1001, vsebuje vse elemente uradnega obrazca Mednarodnega urada. Prijavitelji lahko uporabijo tudi uradni obrazec Mednarodnega urada.

Člen 29

Dejstva in odločbe o ničnosti, o katerih je treba obvestiti Mednarodni urad

1. Urad v petih letih od datuma mednarodne registracije obvesti Mednarodni urad v naslednjih primerih:

(a) kadar je bila prijava znamke EU, na kateri temelji mednarodna registracija, umaknjena ali se šteje za umaknjeno ali je bila na podlagi dokončne odločbe zavrnjena v zvezi z vsem ali nekaterim blagom ali storitvami, navedenimi v mednarodni registraciji;

(b) kadar je znamka EU, na kateri temelji mednarodna registracija, prenehala veljati zaradi odpovedi, veljavnost znamke ni bila podaljšana, je bila znamka razveljavljena ali jo je Urad z dokončno odločbo razglasil za ničnо ali jo je razglasilo za ničnо sodišče za znamke EU na podlagi nasprotne tožbe v postopku za ugotavljanje kršitev v zvezi z vsem ali nekaterim blagom ali storitvami, navedenimi v mednarodni registraciji;

(c) kadar je bila prijava znamke EU ali znamka EU, na kateri temelji mednarodna registracija, razdeljena v dve prijavi ali registraciji.

2. Obvestilo iz odstavka 1 vključuje:

(a) številko mednarodne registracije;

(b) ime imetnika mednarodne registracije;

(c) dejstva in odločitve, ki vplivajo na osnovno prijavo ali registracijo, ter dan začetka veljavnosti navedenih dejstev ali odločitev;

(d) v primeru iz odstavka 1(a) ali (b) zahtevo za izbris mednarodne registracije;

(e) kadar dejanje iz odstavka 1(a) ali (b) vpliva na osnovno prijavo ali osnovno registracijo samo, kar zadeva nekatero blago ali storitve, navedbo zadevnega blaga ali storitev ali blaga ali storitev, na katere ne vpliva;

(f) v primeru iz odstavka 1(c) številko vsake prijave znamke EU ali zadevne registracije.

3. Urad ob koncu obdobja petih letih od datuma mednarodne registracije obvesti Mednarodni urad v naslednjih primerih:

(a) kadar obstaja nerešena pritožba zoper odločitev preizkuševalca na podlagi člena 42 Uredbe (EU) 2017/1001 o zavrnitvi prijave znamke EU, na kateri temelji mednarodna registracija;

(b) kadar obstaja nerešen ugovor zoper prijavo znamke EU, na kateri temelji mednarodna registracija;

(c) kadar obstaja nerešena zahteva za razveljavitev ali zahteva za ugotovitev ničnosti znamke EU, na kateri temelji mednarodna registracija;

(d) kadar register znamk EU vsebuje zaznamek, da je bila pri sodišču za znamke EU vložena nasprotna tožba za razveljavitev ali ugotovitev ničnosti znamke EU, na kateri temelji mednarodna registracija, ni pa v njem še zaznamka o odločbi sodišča za znamke EU o nasprotni tožbi.

4. Ko se je z dokončno odločbo ali vpisom v register postopek iz odstavka 3 zaključil, Urad pošlje Mednarodnemu uradu obvestilo v skladu z odstavkom 2.

5. Za namene odstavkov 1 in 3 znamka EU, na kateri temelji mednarodna registracija, vključuje registracijo znamke EU, ki izhaja iz prijave znamke EU, na kateri temelji mednarodna prijava.

Člen 30

Zahteva za ozemeljsko razširitev, ki sledi mednarodni registraciji

1. Zahteva za ozemeljsko razširitev, ki se vloži pri Uradu v skladu s členom 187(1) Uredbe (EU) 2017/1001, izpolnjuje naslednje zahteve:

(a) vložena je na enem od obrazcev iz člena 31 te uredbe ter vsebuje vse navedbe in informacije, zahtevane v skladu z uporabljenim obrazcem;

(b) navaja številko mednarodne registracije, na katero se nanaša;

(c) seznam blaga ali storitev je vključen na seznam blaga ali storitev iz mednarodne registracije;

(d) prijavitelj je na podlagi navedb na mednarodnem obrazcu upravičen do imenovanja, ki sledi mednarodni registraciji, prek Urada v skladu s členom 2(1)(ii) in členom 3*ter*(2) Madridskega protokola.

2. Kadar zahteva za ozemeljsko razširitev ne izpolnjuje vseh zahtev iz odstavka 1, Urad pozove prijavitelja, da odpravi pomanjkljivosti v roku, ki ga določi Urad.

Člen 31

Obrazec, ki se uporabi za zahtevo za ozemeljsko razširitev

Obrazec Urada za zahtevo za ozemeljsko razširitev, ki sledi mednarodni registraciji, kot je določeno v členu 187(1) Uredbe (EU) 2017/1001, vsebuje vse elemente uradnega obrazca Mednarodnega urada. Prijavitelji lahko uporabijo tudi uradni obrazec Mednarodnega urada.

Člen 32

Zahteve po prednosti starejše znamke, vložene pri Uradu

1. Brez poseganja v člen 39(7) Uredbe (EU) 2017/1001 zahteva po prednosti starejše znamke v skladu s členom 192(1) Uredbe (EU) 2017/1001 vsebuje:

(a) registrsko številko mednarodne registracije;

(b) ime in naslov imetnika mednarodne registracije v skladu s členom 2(1)(b) te uredbe;

(c) navedbo države članice ali držav članic, v katerih ali za katere je bila starejša znamka registrirana;

(d) številko in datum vložitve zadevne registracije;

(e) navedbo blaga ali storitev, za katere je prejšnja znamka registrirana, in tistih, za katere se zahteva prednost;

(f) kopijo ustreznega potrdila registracije.

2. Kadar mora biti imetnik mednarodne registracije v skladu s členom 119(2) Uredbe (EU) 2017/1001 v postopku pred Uradom zastopan, zahteva po prednosti starejše znamke vsebuje imenovanje zastopnika v smislu člena 120(1) Uredbe (EU) 2017/1001.

3. Kadar Urad sprejme zahtevo po prednosti starejše znamke, o tem ustrezno obvesti Mednarodni urad, tako da mu sporoči:

(a) številko zadevne mednarodne registracije;

(b) ime države članice ali imena držav članic, v katerih ali za katere je bila starejša znamka registrirana;

(c) številko zadevne registracije;

(d) datum začetka veljavnosti zadevne registracije.

Člen 33

Obvestilo Mednarodnemu uradu o začasni zavrnitvi po uradni dolžnosti

1. Obvestilo o začasni celotni ali delni zavrnitvi varstva mednarodne registracije po uradni dolžnosti, ki se izda Mednarodnemu uradu v skladu s členom 193(2) in (5) Uredbe (EU) 2017/1001, brez poseganja v zahteve, določene v členu 193(3) in (4) navedene uredbe, vsebuje:

(a) številko mednarodne registracije;

(b) sklic na določbe Uredbe (EU) 2017/1001, ki so pomembne za začasno zavrnitev;

(c) navedbo, da bo Urad začasno zavrnitev varstva potrdil z odločbo, če imetnik mednarodne registracije ne odpravi razlogov za zavrnitev tako, da Uradu predloži svoje pripombe v dveh mesecih od datuma, ko je Urad izdal začasno zavrnitev;

(d) kjer se začasna zavrnitev nanaša samo na del blaga ali storitev, navedbo tega blaga ali storitev.

2. V zvezi z vsakim obvestilom Mednarodnemu uradu o začasni zavrnitvi po uradni dolžnosti in pod pogojem, da je rok za vložitev ugovora potekel in da v skladu s členom 78(1) Delegirane uredbe (EU) 2018/625 na podlagi ugovora ni bila izdana nobena začasna zavrnitev, Urad Mednarodnemu uradu sporoči naslednje:

(a) kadar je kot rezultat postopka pred Uradom začasna zavrnitev umaknjena, dejstvo, da je znamka v Uniji varovana;

(b) kjer je odločitev o zavrnitvi varstva znamke postala dokončna, kjer je to primerno po pritožbi iz člena 66 Uredbe (EU) 2017/1001 ali tožbi iz člena 72 Uredbe (EU) 2017/1001, dejstvo, da je varstvo znamke v Uniji zavrnjeno;

(c) kadar zavrnitev v skladu s točko (b) zadeva samo del blaga ali storitev, tisto blago in storitve, za katere je znamka v Uniji varovana.

Člen 34

Uradno obvestilo Mednarodnemu uradu o ničnosti učinkov mednarodne registracije

Uradno obvestilo iz člena 198(3) Uredbe (EU) 2017/1001 vsebuje datum in:

(a) navedbo, da je ničnost razglasil Urad, ali navedbo sodišča za znamke EU, ki je ničnost razglasilo;

(b) navedbo, ali je bila ničnost razglašena v obliki razveljavitve pravic imetnika mednarodne registracije, v obliki izjave, da je znamka nična na podlagi absolutnih razlogov, ali v obliki izjave, da je znamka nična na podlagi relativnih razlogov;

(c) izjavo, da pritožba zoper ničnost ni več mogoča;

(d) številko mednarodne registracije;

(e) ime imetnika mednarodne registracije;

(f) kadar se ničnost ne nanaša na vse blago ali storitve, navedbo blaga ali storitev, za katere je bila ničnost razglašena, ali blaga ali storitev, za katere ničnost ni bila razglašena;

(g) datum, na katerega je bila ničnost razglašena, skupaj z navedbo datuma, ko ničnost začne veljati.

Člen 35

Zahteva za konverzijo mednarodne registracije v prijavo nacionalne znamke ali imenovanje držav članic

1. Zahteva za konverzijo mednarodne registracije, v kateri je imenovana Unija, v prijavo nacionalne znamke ali imenovanje države članice v skladu s členoma 139 in 202 Uredbe (EU) 2017/1001 brez poseganja v zahteve iz člena 202(4) do (7) navedene uredbe vsebuje:

(a) registrsko številko mednarodne registracije;

(b) datum mednarodne registracije ali datum imenovanja Unije po mednarodni registraciji v skladu s členom 3*ter*(2) Madridskega protokola in, kadar je ustrezno, podatke zahteve po prednosti mednarodne registracije v skladu s členom 202(2) Uredbe (EU) 2017/1001 ter podatke zahteve po prednosti starejše znamke v skladu s členi 39, 40 ali 191 Uredbe (EU) 2017/1001;

(c) navedbe in elemente iz člena 140(1) Uredbe (EU) 2017/1001 in člena 22(a), (c) in (d) te uredbe.

2. Objava zahteve za konverzijo iz odstavka 1 vsebuje podatke iz člena 23.

Člen 36

Sprememba mednarodne registracije, v kateri je imenovana Unija, v prijavo znamke EU

Prijava za spremembo v skladu s členom 204(3) Uredbe (EU) 2017/1001 poleg navedb in elementov iz člena 2 te uredbe vsebuje:

(a) številko mednarodne registracije, ki je bila izbrisana;

(b) datum, na katerega je Mednarodni urad mednarodno registracijo izbrisal;

(c) kadar je primerno, datum mednarodne registracije v skladu s členom 3(4) Madridskega protokola ali datum vpisa ozemeljske razširitve na Unijo po mednarodni registraciji v skladu s členom 3*ter*(2) Madridskega protokola;

(d) kadar je primerno, datum prednostne pravice, ki je bila zahtevana v mednarodni prijavi, kakršen je vpisan v mednarodni register, ki ga vodi Mednarodni urad.

NASLOV XIV

KONČNE DOLOČBE

Člen 37

Prehodni ukrepi

Določbe Uredbe (ES) št. 2868/95 se še naprej uporabljajo za tekoče postopke, v katerih se ta uredba v skladu s členom 39 ne uporablja, do konca teh postopkov.

Člen 38

Razveljavitev

Izvedbena uredba (EU) 2017/1431 se razveljavi.

Člen 39

Začetek veljavnosti in uporaba

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

2. Uporablja se od začetka veljavnosti iz odstavka 1 ob upoštevanju naslednjih izjem:

(a) naslov II se ne uporablja za prijave znamke EU, ki so bile vložene pred 1. oktobrom 2017, kot tudi ne za mednarodne registracije, za katere je bilo imenovanje Unije predloženo pred navedenim datumom;

(b) člen 9 se ne uporablja za znamke EU, ki so bil registrirane pred 1. oktobrom 2017;

(c) člen 10 se ne uporablja za zahteve za spremembo, ki so bile vložene pred 1. oktobrom 2017;

(d) člen 11 se ne uporablja za izjave o delitvi, ki so bile podane pred 1. oktobrom 2017;

(e) člen 12 se ne uporablja za zahteve za spremembo imena ali naslova, ki so bile vložene pred 1. oktobrom 2017;

(f) naslov IV se ne uporablja za prijave za registracijo prenosa, ki so bile vložene pred 1. oktobrom 2017;

(g) naslov V se ne uporablja za izjave o odpovedi, ki so bile podane pred 1. oktobrom 2017;

(h) naslov VI se ne uporablja za prijave kolektivne znamke EU ali certifikacijske znamke EU, ki so bile vložene pred 1. oktobrom 2017, kot tudi ne za mednarodne registracije, za katere je bilo imenovanje Unije predloženo pred navedenim datumom;

(i) naslov VII se ne uporablja za stroške, ki so nastali v okviru postopka, sproženega pred 1. oktobrom 2017;

(j) naslov VIII se ne uporablja za objave pred 1. oktobrom 2017;

(k) naslov IX se ne uporablja za zahteve po informacijah ali pregledu, ki so bile vložene pred 1. oktobrom 2017;

(l) naslov X se ne uporablja za zahteve za konverzijo, ki so bile vložene pred 1. oktobrom 2017;

(m) naslov XI se ne uporablja za dokazila ali prevode, ki so bili vloženi pred 1. oktobrom 2017;

(n) naslov XII se ne uporablja za odločitve, sprejete pred 1. oktobrom 2017;

(o) naslov XIII se ne uporablja za mednarodne prijave, obvestila o dejstvih in odločitvah o ničnosti prijave ali registracije znamke EU, na kateri temelji mednarodna registracija, zahteve za ozemeljsko razširitev, zahteve po prednosti starejše znamke, obvestilo o začasni zavrnitvi po uradni dolžnosti, obvestila o razveljavitvi učinkov mednarodne registracije, zahteve za konverzijo mednarodne registracije v prijavo nacionalne znamke in prijave za spremembo mednarodne registracije, v kateri je imenovana Unija, v prijavo znamke EU, ki so bili vloženi ali podani pred 1. oktobrom 2017, odvisno od primera.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 5. marca 2018

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER